

hvorved der er kommet en ny Kongsfæster paa Gaarden. Det ærede Medlem kom til at sige, at Enken ikke antages at gifte sig igjen, men hun har jo Lov dertil, og i saa Tilfælde faaer den nye Fæster Fæstet, og derefter vil hans ældste Søn faae Fæstet efter Lovens Ord; dertil er han ligefrem berettiget. Nu at forlange af Regjeringen, at den skal casere, hvad der er skeet i de sidste 16 Aar, kunne vi aldeles ikke gaae ind paa. Hvis det ærede Medlem bringer dette Forslag frem, saa skulle vi forhandle det atter; men jeg haaber ikke, at det vil blive antaget, og jeg siger, at efter min fuldeste Overbeviisning kan Regjeringen ikke forsvare at medvirke til en Lov, hvorved nye Regler blive gjorte gjældende paa ældre Tilfælde. Jeg har tænkt mig, at man vilde kunne lægge det i Administrationens Haand at behandle de Tilfælde, hvor det uden Uret mod Nogen kunde lade sig gjøre at lade den først afdøde Fæsters Søn komme i Besiddelse af Gaarden.

Winther: Jeg takker den høitærede Minister, fordi han gav dette Svar. Det forekommer mig at være saa naturligt, at det kom i den Form, hvori det skete, og jeg vilde ogsaa ansee det for særdeles uheldigt, om der fra Rigsdagens Side blev udøvet et Tryk paa Regjeringen med Hensyn til Forhold, hvorom vi mangle den særegne Sagkundskab. Jeg troer ogsaa, at den første Fordring, man i den Henseende maa stille, maa være den, at Færingerne selv bringe det paa det Klare, hvorledes Fleertallets Mening er i saa Henseender paa Verne, og jeg tænker mig, at man fra Regjeringens Side vil tage billigt Hensyn til de Udtalelser, der da maatte gjøre sig gjældende. Søvrigt, ved Siden af det Særlige, der er ved Sagen, vil jeg dog sige, at den danske Statskasse jo ogsaa har nogen Interesse i saa Henseende, og med Hensyn dertil var det, at jeg spurgte den høitærede Minister; men jeg finder det meget rimeligt, at han for Diebliffet ikke vil indlade sig paa denne Side af Sagen, hvilket vel heller ikke let lod sig gjøre paa en tilfredsstillende Maade.

Offerø: Jeg beklager i høi Grad, at

den høitærede Justitsminister ikke har kunnet tage mere Hensyn til den særøiske Befolknings Duffer, hvoraf Lagthingets Forslag er en bestemt Udtalelse, end han har gjort. Lagthinget har handlet i Overensstemmelse med Folkets Duffe og tænkt vel over Forholdene, men ikke troet, at der ved dets Forslag blev begaaet nogen Uret, men at der tværtimod blev oprettet en ved en formeentlig Lovfortolkning begaaet Uret. Den høitærede Minister er af en anden Anskuelse, og ligeoverfor den maa den Mening vige, som Befolkningen paa Færøerne og Lagthinget have om dette Forhold, og som maasse hovedsagelig er begrundet i den hos ethvert Menneffe nedlagte naturlige Følelse om, hvad der er det Rette eller Urette.

Da ikke flere udfædte at udtale sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles for skjellige Udlandinge.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1002).

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslagets eneste Paragraph, dets Titel, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets eneste Paragraph samt Titelen (see Tillæg C. Sp. 95.—96) vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.